

Μ' άλλους λόγους δηλονότι
ξάπλωσε, συμπατριώτη,
μὲς' στὸν καφενὲ καὶ ζύσου.

Καὶ συλλήβδην καὶ συντόμως
ἐταν βλέπης πῶς ὁ Νόμος
εἶναι τιμωρὸς ἐξίσου.

Τότε μόνον συντείξει:
καθεὸς τὴν φιλαυτίαν,
κι' εὐνομοῦσαν καταρτίξει
κατὰ πάντα Πολιτείαν.

Ἐπὶ τὸν Νόμον παποιθὸς πῆγαινα' στὸ σπητάκι σου,
κι' ἂν ἄρχων εἶσαι Τραπεζῶν,
μὰ κομπορρήμιον κι' ἀλαζῶν
ἔμπροστὰ' στὸν Μουστακῶπουλο μὴ στρίβης τὸ μουστάκι
[σου.

Ἐσὼν καμπόσους ἑταπεινὰ
μὴν προσκυνῆς τὸν Μαμμωνᾶ,
πρὶν, κάρᾳ ψωραλέᾳ,
χωρὶς νὰ ξέρης τὸ γιατὶ
σὲ σταίλουν στὸν Ἄνακριτὴ
καὶ' στὸν Εἰσαγγελέα.

Συγχώρει: πάντας τοῦ λοιποῦ,
καὶ τοὺς δουλεύοντας λυποῦ,
μὰ καὶ τοὺς ἀφεντάδες.

Κι' ἀπόφυγε μὲ πανικὸν
τμημάτων Ἀστυνομικῶν
τοὺς μουσαφιρ-δντάδες.

Νῆψε πάντα καὶ σωφρόνει,
κι' εἶναι κουνενὸς μεγάλου
ἐποιοῦ τὴν ἀρίθα στρώνας
προπετώε, ὑπερφιτάως.

Περικλέτο μου σκηνίτη,
χειλὴ φλύαρα καὶ λάλα
κλείσσε τὰ καὶ βούλωστα.

Καὶ σὲ τοῦτον τὸν Πλανήτη
τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα
φασκελοκουκούλωστα.

Ταξείδρα Πρωθυπουργικὰ σπουδαίως διπλωματικὰ.

Σὺ πουλί μου, ποῦ σὲ μέρη
ταξιδεύεις μακρυνά,
τὸν δικὸ μας τὸν Λευτέρη
μὴν τὸν εἶδες ποθενά;

Ναί, τὸν εἶδα νὰ διαβαίνῃ
κι' ἀπὸ Ρώμῃ κι' ἀπὸ Βιέννῃ,

ναί, τὸν εἶδα' στὸ Λονδίνο
κι' ἔπειτα' στὸ Βερολίνο,
καὶ ξανὰ μὲς' στὰ Παρίσια.

Τί δὲν τοῦκαναν' στὰ ξένα!...
τοιρμιόνιαις διλοένα,
μὰ κι' ἐγκόμιμα περισσία.

Σούρτα φέρτ' ἀπάνω κάτω
σὲ καθένα Κονσολάτο,
σὲ καθένα διπλωμάτη.

Τὸν ἀνάμωσα ποῦ λὲς
ὅτῃς Εὐρόπῃς τῆς Αὔστριας
καὶ σὲ κάθε τῆς Παλάτι

Ναί, τὸν εἶδα τὸν Λευτέρη,
τὸν Μινίστρον τὸ ζεφτερί,
κι' ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ πέρα
φαγοπότῃ νύκτα μέρα.

Κορωνάτοι, Μεγιστάνες, κι' ὄλαις ἢ Καγκελαρίαις
ἄνοιγαν γι' αὐτὸν σαμπάνιαις καὶ παληαῖς κουμαντα-
[ρίαις,
καὶ δὲν ἔπαυαν' στὸ στόμα νὰ τὸν βλέπουν ἀνὰ χαζοί...
μόνον ὁ Μαρκαντινάκης ποῦ δὲν ἦτανε μαζὶ.

Τί περίφημα τραπέζια, τί σεβήτοια καὶ τί πιάτα,
καὶ προπόσεις κι' ὑποσχέσεις πῶς θὰ βασιλεύσ' εἰρήνῃ,
κι' ἐγὼ θά'ρχωμ' ἐδῶ πέρα μὲ χαρμόσυνα μαντάτα
νὰ σὰς λέω μὲ ποιοὺς τρώει καὶ τί τρώει καὶ τί πίνει.

Ναί, τὸν εἶδα τὸν Λευτέρη, κι' ἔγιναν γι' αὐτὸν θυσία
Ἄγγλογάλλοι, Γερμανοὶ, καὶ Μαγάροι καὶ Μαρκέζοι,
κι' ἂν θὰ πάῃ λίγαις μέραις καὶ' στὸ Τσάρο τὴν Ρωσσία
θὰ λθῶ νὰ σὰς πῶ κι' ἐκεῖ πόσο τοῦκαναν τραπέζι.

Καθὼρ τὸν λὲν' στὴ Ρώμῃ,
Βίσμαρκ' στὸ Βερολίνο,
καὶ Πιτ μὲς' στὸ Λονδίνο.

Καὶ τί θὰ ποῦν ἀκόμη
γιὰ τοῦτον τὸν Λευτέρη
ποιὸς τάχατε τὸ ξέρει.

Καὶ καμπόσαις ποικιλταῖς,
μ' άλλους λόγους ἀγγελταῖς.

Τοῦ γνωστοῦ Νικολαῖβου, τοῦ Κλεάνθους δηλονότι,
ὅπου μένει μὲς' στὴ Βιέννα κι' εἶναι μία πένα πρώτη,
περὶ τῶν Βαλκανικῶν περιλάλητον βιβλίον
πλοῦστον ἀληθοῦς σπουδῆς καὶ μελέτης περικλιστον.

Βγῆκε τῶρ Ἀνθολογία σ' ἕνα τόμον ζηλευτὸν
μὲ πολεμικὰ τραγοῦδια διαφόρων ποιητῶν,
Ἀχιλλεὺς ὁ Καραβίας, ἐν τοῖς μάλα πατριώτης,
ποιητὴς αὐτῆς κι' ἀκρότης.